

No Rigas
lihdj
Riht-Ufijai

ar
Genikfa fabrikas wagoneem.

Garkalna Jekaba
zetojuma apraksts.

Waskâ, 1899.
Sarakstītāja pašchapgahdibâ.

redonēt pd.
No Rīgas lihdš ❖ ❖

❖ ❖ Rīht-Arijai

ar

Na

Deniſa fabrikas wagoneem. 277.

Garkalna Jekaba

zelojuma apraksts.

Moto: Waj paſaul's wehtras bihdamees,
Gan rotas flehpi liſim?! —
Jo dſihwes wiſnōs zihnotees,
Tik ween pee mehrka tiſim! — —

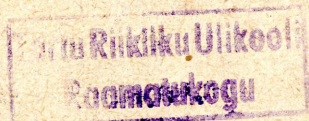

Riſkâ, 1899.

afſtitaja paſchapgahdibâ.

Дозволено цензурою. Рига, 5 мая 1899.

Est. A

22182

Waskā, Skraština grahmatu drukatawa.

I.

Motto: Bes kreetna zihnina
Naw laime gaidama. —

„Ne preefsch skolas, bet preefsch dsihwes mehs mahzamees!“ teiz kahds flawens prahneeks — Seneca. — No schuhputa lihds kapam ir jazihnàs, jamahzàs un jastaigà schai pasaulê iffatram zilwekam, kà augstam, tà semam, iffatram jamehgina preefsch fewis eeguht kaut kas dailfch, kas zehls, kas buhtu bijis wina pawadons un draugs us wifu muhschu. Bet wifu labu eeguht schai pasaulê, mums japahrwar dsihwes zihnina dauds fahrdinataju un naidneeku, lai waretu brihwi un apsinigi, atskatu pilni staigat sawu dsihwes zetu. Weenam augstais pasaules waldons nolehmis pawadit wifu muhschu us weetas sawa dsintene waj tehwià un tur darbotees pehz dabas nolifumeem, otram atkal nolifts pehz mas dsihwes gadeem scho pasauli tahlat apmeklet un eepasihtees ar fwefchu pusi, fwefcham tautam, winu dsihwi, winu eerascham, winu usfkateem. Tadeht par laimigu newaram tikai ween dehwet to zilweku, kurfch peemihht sawu tehwi pagalmòs, kurfch peemihht tai weeta, kur mahmulina fahra wina schuhputi — ari tas zilweks war justees laimigs, furam angstaka wara nolehmuft dotees tahla fwefchumà, ari tas war atraft laimi aif tahlajeem kalneem un lejam, gan seemelòs, gan deenwidòs, gan rihtòs, gan wafaròs, war nodotees zehlakam nahkotnes domam, nopeetnakeem usnehmumeem un usfkateem, noruhdit, isbau-dijis wifadus gruhumus un peedfihwojumus sawòs zeto-fchanas brihshòs, zeetaku sawu raksturu un isgaisinat sawus eepreefschejos aifspreedumus.

5. junija mehneſcha deenâ 1898. gadâ peezi wihreeſchi domu pilni dewâs pa Peterburgas ſchoſeju uſ preeſchu. Râ liſâs, tad winu prahti bija tâ kâ masleet aptumſchojuſchees, jo lai gan winu ſoli bija deesgan ahtri, it kâ kad winus ſauktu ſahds ahrfahrtigs gadijees, tomehr wiſa winu ahreene norahdija apnehmigu zetofchanas druhmigumu. Un ſchis ſkats teeſham neweenu nemaldinaja. Saule, kâ jau waſarâ mehds buht, dedſinaja tâ ap 24° R., un pa laiſam, weens un otrs noſlauzija ar mutautim ſweedrus no peeres, kamehr wini beidsot apſtahjâs lepnâs Rîgas wagonu fabrikas, ſenikſa kantora preeſchâ. Waj wini bija ſahdi jaunpeenahkuſchi ſtrahdneeki — amatneeki, ſas nahkuſchi darbu meklet fabrikâ, kura, kâ wiſeem ſinams, nodarbina daudſ ſimtu kauſchu. — Nebuht nê! Wini wiſt jau ſtrahdaja ſchâ jaunajā, bet tomehr ſlawenajā ſenikſa fabrikâ, ikkurſch ſawâ arodâ.

Apſtahjuſchees un ſweedrus noſlauzijufchi, wini mehreneem ſoleem eegahja fabrikas kantori bej kaut ſahdas leefas peeteiſchanas.

Œenahzejus jau ſagaidija fabrikas direktors, laiſni atnemdams winu ſweizinajeenus. Œchis goda wihrs, buhdams jau labds gadds, raudſijâs maigi ſawâm leelajâm, ſilajâm azim uſ ſaweem amatneekem, fabrikas darboneem un peeſchihra iſſatram labu eeſpaidu, tâ ka preeks un lihgmiba radâs winu ſirdis. Lai gan dſihwes wehtras bija balinajuſchas wezâ fabrikas direktora matus jo ſirmus, tomehr, neraugotees uſ ſawu augſto ſahrtu, wiſch mums eenahkot nahza ſtingreem ſoleem preti un teiza, uſmeſdams uſ mums pahrbauoſchus ſkateenus: „Tâ tad juhs gribat no manis uſdoto darbu ar preeku eeſahft, nebehdadamees par gruhtibam, ſas jums war raſtees garajā zekâ. Tadeht pahroleekat wehl reiſ labi, waj gribat pawadit leelo wagonu ſuhtijumu uſ Riht-Aſijas Turkeſtanas prowînzi, waj palikt atpaſat Rîgâ. Ja to gribat, tad atbildat, un Deews tas Rungs lai juhs pawada garajā zekâ!“

To teizis, wina wezais gihmis noſarka fehri-faldi un daſcheem laimes wehlejumeem uſ garà zeta atſtahja kantora telpas, eefahfdams atkal iſpildit ſawu deenas uſdewumu.

Wahrdu teikufchi mehs bijam wiſt peezi un kadeht tad wehl atrautees? Kaſ uſnemtſ, taſ jaiſwed galà. Zelfch, garſch zelfch mums ſtahweja preeſchà. Maſs brihdis bija janogaida kantori, eekam rakſtwedis mums paſneedſa rakſteenu, pret furu mums pee kaſes iſmaſſaja iſſatram zeta naudu.

Kaſeers, buhdams weikls zilwekſ, nodarbojàs tſchalli, mums ſakahrto dams naudu un wajadſigos papirus, furi mums uſ garà zeta bija nepeezeefchami. Naudu mehs iſſatris ſanehmàm ſimtpeezeſmit rubluſ — mehneſcha algu — un tad atſtahjam kantori, taiſ domàs, Deews ſin, waj wehl kahtdreif redſeſim ſchàs telpas. — —

Saklumà ſirdis mums palika tà kà druhmas, bet daudi maſ atſpirdſinajuſchees tuwejà weefnizà, mehs tur pawadijam, ſarunadamees par garà zeta wajadſibam, toſ maſ brihſchuſ, furi mums wehl atlikàs; jo mahjà mums bija wiſſ jaſagatawo uſ aiſbrautſchanu.

Pee weefnizàs durwim iſſchſihramees, kattris dodamees uſ ſawu puſt. Peepeſchi ſchſirſchanàs ſehraſ nogulàs kà ſmags ſlogſ uſ manam kruhtim. Kadeht man bija ja-dodaſ tahtumà? Waj truhta darba un maiſes tepat Baltijà? Nè — zetofchanàs gaſs bija mani pahrnehmis. Domàs nogrimis eſ apgreeloſ apſahrt un raudſijoſ pehz ſaweem beedreem: wini jau bija projam, un tagad ari man bija iſhtaiſ laiſſ paahtrinat ſawuſ ſokuſ uſ mahjaſ puſt, fur mani, protamſ, jau ſagaidija daſchi draugi un draudſeneſ.

Tee, dabujuſchi ſinat par manu aiſzetofchanu, bija ſanahtuſchi no manis atwaditees. Laiſſ, mums omuligi tehrſedameem, aiſtezeja jo ahtri. Gaſma rihtòſ jau ſwihda,

kad preezigais bars fchfirās. Deews sin, mihli draugi, mihlas draudsenes, waj wehl kahdreij tiffimees! tā fkanēja manās eefchās. Warbuht pawadam pehdejo wafaru kopā, weenodami fawas firdis zeefchakā draudfibā, mihlakā fatif-fchanā nahkamibā! —

Man ar faweem diwi beedreem nahzās wehl fawstarpigi daschas stundas pawadit, kamehr beidsot nafts mahmulina ari mani fedja faweem fpahrneem un eemidfinaja faldā fnaudā. Maigi fapni lidinajās ap manām gara azim, stahdidami man preefchā wifadus tehluš par tahlajeem deenwideem, fweſchatni. It kà kahds mani rautu aif rokas — kà mehds teift, es pamodos no rihta, kad faulite faweem gaischeem, filtajeem stareem jau apfpihdeja firmo Rigu ar wiſeem winas lozektēem. Sehri noſkatijos uš leelpilſetas lauſchu darboſchanos, kura man drihſumā bija jaatſtahj. —

Wiſi tee mihli draugi un draudsenes, kuri nahza no manis wafarā atwaditees, apfolijās mani fagaidit Dwinſlas woſſalā; jo man bija fawas zeta fomas ar ormani janowed lihds ſtanzijai. Drihſ wiſs bija weſumā noſahrtots.

Radi, draugi un paſihſtami, kuri bija ſanahkufchi mani pawadit, fneedſa man it laiſpni fawas rokas preti un aſaram azis teiza ardeewas, warbuht uš nekadredſefchanos. Lai nu gan no radeem un draugeem nahzās gruhti fchfirtees, tomehr firds aif fahpem man gribeja waj puſchu luhſt, kad pehdejo reiſ fneedſu ſawai iſredſetai laudawinai roku, un leelas aſaras noriteja pār winas waigeem. Ari manas azis nepaliſa ſauſas. Ja, mihleſtibas deeweete bija eesaguſees muhſu abu jauneefchu firdis un — tikai ihfu laiſu kopā, jau jaſchfirās. —

Jauneklu mihleſtibas paradifeſ dahrſs! Zif tu eſi jauks! Zif ſaldi ſmarſcho tawas roſes! Tawas laſtigalas dſeed ilgoſchanos jauneefchu karſtajās kruhtis, un neweena firds naw iſflehgta iſ tawa mihleſtibas dahrſa! — — —

Pehz kahdas zeturtdaļas stundas muhfu rati apstahjās pee dšelszēla stanzijas, kur jau uš Dwinflu aisejoščais wilzeens šahahrtots muhs šagaidija. Uri mani beedri. — brauzeji nelikās uš šewis wairs ilgi gaidit, wini bija drihs klahst, kur pee putošā alus kauša pawadijām pehdejos azumirktus, šchirotees no Rīgas. Tagad nopirkamees wiš peezi bitetes lihds Petrowškai pee Kaspijas juhras. Drihs ween atškaneja pirmais swans, tad otris un pehdigi treščais, kas muhs pašubināja šehstees futas kumelinā.

Škati eefwelpa lokomotive, wilzeens šahka kustetees, beidsamās ardeewas ar mutautineem no mums un pašapalizejeem un mehs bijam zēlā uš Riht-Ņīju. Es stahweju pee wagona loga un noskatījos druhmi klusajās Daugawas wiķnās, uš kureem dašču jauku stundinu ar laiwu wišinadamees blakus šawai lihgamīnai biju pawadijis. Tur tagad palika muhfu diščupe pee fīrmās Rīgas, noslehpumaini tezedama šawā no Rādītāja nolemtajā zēlā un aīsfubtidama šawus uhdenus plaščajā juhrā.

Tā šakot, kaut kas lihdsigs gruhstīrdibai mani pašnehma. Nogrimu dšikās domās. Pašrdomaju šawu garo zēlu, kas man stahweja preeščā; jo tahtu pašaulē wehl nekad nebiju bijis, neds ari biju kahdreis domajis aīšzetot tuhstošchām werstim tahtī projam. Laimīga bija man tagad pagahrne, lai gan ari tehwiā dšihwodams biju baudījis deesgan gruhstu stundu. Zīf baiga man tagad nostahjās nahotne preešč manām gara azim! Bet projam, tikai projam ar Deewa palihgu! —

Wafars tuwojās pamasiņām šaweem tumščeem nakts šegeem. Es škatījos wehl ilgi pa wagona logu ahrā wafaras dabā, kuru šedja tikai šakums, zīf tahtī ašs ween wareja redset. Nekas netrauzeja klušo, šwinigo meeru, tā tikai ween pa laīkam lokomotīwes šwilpeens, padarīdams ušmanīgus zēla-šargus, waj ari pašascheerus uš kahdu tuwu stanziju.

Zihnotees ar fchahdàm tahdàm domam, laiks man nemanot aistezeja, kamehr beidsot lokomotiives fwilpeens darija muhs pašascheerus usmanigus, ka weena stanzija nobraufta.

Mani beedri iskahpa no wagona un eegahja bufetē atspirdsinatees, kamehr man bija japaleef pee muhsu mantam un tās ja-apfargā; jo, protams, brauzeju bija wifadu, kureem newareja ustižetees. Pehz brihtina lokomotive eefwelpās un mehs brauzām attal tahtaf par kalneem un lejam, arweenu tahtaf no Rīgas un dsintenes. Tā brauzot pašneedzām laimīgi Dwinfsku, kur brokastis noturejufchi, ar to pašu wilzeenu brauzām uš preefschu, lihds Drelai.

Laiks bija wifu augofchu deenu loti jauks. Saulite, laipni ušfinaididama, fildija katru pukiti zekmalā. Debešs bija fklaidra, tikai fchur un tur parahdijās dašchi masi, tumfchi mahfoni, kuri, wehja dsihiti, pašuda fkatitaju azim.

Tā brauzām pa Rīgas-Drlas dseliszetu arweenu tahtaf, nepeekufufchi raudsidamees pa wagona logu ahra uš wifu aptahrtni. Kur tikai azis ušmet, wifur jaksch. Lai masleet waretu atpuhstees, tad nolikos uš wagona benka uš ihfu atdufu, kamehr mani beedri, nomodā buhdami un farunadamees ar ziteem pašascheereem, omulīgi pawadija fawu laiku. Zif ilgi biju dušejis, to ihsti newaru noteikt, jo lokomotiives fklalais fwilpeens mani pamodināja un mehs bijām beš kaut kahdeem eewehrojameem peedihwojumeem pašneegufchi Drlas stanziju. Tur mums bija japahrfehshās otrā wilzeenā, jo pehz pusstundas tās nogahja semi trihzinadams uš Kurfsku, tā weenmehrs attahlodamees no Rīgas.

Tā pa Kurfklas-Harkowas dseliszetu brauzot, palaidām garām Smolensku, — tur jau mums bija preefschā nonahlfufchi kahdi 400 wagonu — un Witebsku, tuwodamees pašchai Kurfkai. Tajā wagonā, kurā tagad brauzām, atradās ari kahds lopu-fuptfchis no Baltijas, kurfch muhs fatidams un istaujajis muhsu zeta mehrki, deesgan nobrihnjās par muhsu ušnehmumu, teidams, ka ari winfch deesgan

ijbraukajis Deenwidus-Kreewiju us ſchahdām tahdām pufem. Tā tad mums nebija jagarlaiſkojas zēlā uſ Kurſku. Pehz tſchetru ſtundu brauzeena ſaſneedsām mineto pilſetu. Tagad mums bija daudj māj ja-atpuhſchas un ja-apmeklē ſchi pilſeta. Tadeht panehmufchi ormani un atſtahjuſchi ſawas zēlā ſomas ſtanzijas preeſſchneeka uſglabaſchanā, mehs nobrauzām uſ pilſetu, griedami tur pawadit kahdas ſtundas.

Pilſeta atrodās romantiſkā apwidū un atſtahj katram patihſamu eeſpaidu. Daudj ſabriku nodarbina ſimteem laujchu un apgahdā tos ar maiſi. Ihpafchi peewilziga ir lēklā, jaukā parka, kur, no ſaules ſtareem ſlahpſtidamees, nogahjām un tur koku pawehnī maſleet atpuhtamees. Putnini ſawām dſeefmu ſkanām tā jau pilnā ſeedonī muhs apſweiſzinaja tā jaunpeenahkufchus weefus. Brihdi paſtaigajuſchi pa parku un tur ar ehdeeneem un dſehreeneem atſpirdſinajuſchees, mehs greeſamees atpakat uſ pilſetu, jo lihds nahkamā wilzeena ateeſchanai mums wehl atliſās laiſa kahdas trihs ſtundas. Lai nu gan wehl nebijām paſaules gabalu no Rigaſ, tomehr wiſs jau parahdijās muhſu azim ſweſchadaſs. Uſ tirguſ laukuma nebija nomanama ta roſiba, kaſ Rīgā uſ tā ſauzamā „utu-tirguſ.“ Protams, mantu jau nu bija daſchdaſchadu. Ari ſtarp rebeneekēem atradām daſchu labu Moſuſ dehlu, kurſch tā dihwaini uſ mums noſkatijās, kad uſrunajām winu Wahzu walodā, furu wini daudj wahjaki ſaprot, nekā muhſu Iſraeliteeſchi. Raugotees uſ tirgotawam, tad tur tiſpat wiſs noſahrtots, tā pee mums Rīgā. Bet wiſpatihſkamako eeſpaidu eedod Kreewu tehjnizaſ, kur jau pa laiſam wiſs ſpodri un uſkopts.

Tā noſtaigajām kahdas diwas ſtundas pa pilſetu un nepeezeefſchamako preeſſch tahlākā zēlā apgahdajuſchi, peemehram tabaku, ſataiſijamees atpakat uſ ſtanziju. Weefniza, kurā bijām apmetuſchees, nebija wiſai dahrga, glihtām, ehrtām telpam un ar ſawu ehrgetu muſiku. Tehrinu ſamafſajuſchi un ar weefnizneeku uſdſehruſchi „lihtopus“ uſ

atkalredsefchanos, panehmàm ormani un brauzàm atpakat uš stanziju, jo pirms faules noefchanas mums jau atkal bija jadodàs zeta. Lihds ņhim paldees Deewam, bijam pee pilnas wefelibas, lai nu gan mums daschreis „dundurs“ padarija weeglas, idseedejamas galwas ņhpes. —

Tikko ar ņawàm zeta ņomam ņafneedsàm stanziju, kad jau ar tuhlin atņkaneja pirmais ņwans; jo wilzeens, kà tas weenmehr mehds buht, jau ņahweja ņahahrtots uš Ģarkowu. Kà ziti paņaņcheeri, kà ari mehds ahtri nowetojam ņawas mantas wagoni, kurfch — tãpat gandrihs wiņi — bija paņaņcheeru pahrpľuhņts. Tikko bijam uš ņehdeņkeem eenehmuņchi ņawas weetas, kad jau ar tuhlin atņkaneja treņchais ņwans un lokomotive pehz weza paraduma eefahka kufietees uš preeņņchu, ņahkumã lehni, pehdigi weenmehr ahtrati. Tagad nu brauzàm pa Kurņkas-Sewastopoles dņelņszetu projam uš Ģarkowu, atņahdidami aņ ņewis kálnus un lejas, pilņetas un ņahdschas un pa datai ari leelos ņahku klajumus — ņtepes, kuras ņkatitaju azim parahdijãs weenmehr wairak ņawã dabigã ņakumã. Kur tik azis pametãm zaur wagona logeem, tur ari Kreewu ņahdschas ņawàm modernàm eetaņem raudņijas mums preti, kamehr beidsot tahkumã tikko wehl eeraudņijam ņaulẽ ņpihgulojofchos newiņai garos tornus.

Laiņs mums uš Ģarkowu brauzot, bija weenmehr jauks, mainijãs kà ap 32° pehz R., ari tadeht, kã wagoni bija toti pahrpildijufchees paņaņcheereem. Un tahkat un tahkat mehds brauzàm beņ kaut kahdeem kawefkeem, lihds atņneedsam Taganrogas pilņetu pee ņņowas juhras. Bet paldees Deewam, tur mums nebija nekahdu weltigu puhlinu pahrkrawaņchanas ņiãã, jo ar to paņchu wilzeenu mehds brauzàm zauri uš Koftawu pee Donas. Kahdas deņmit werņtes gar ņņowas juhrmalu brauzot, mums nebija jagarlaiņojãs, noņkatotees juhras mirdņofchã lihmeni, uš kuras dauds kugu ņchurp turp braukaja. Kã raugotees uš ņilņatganeem witneem, uš kugu, kã ari kauschu darbo-

ſchanos, uſ ſklaidrajam, augſtajam debefim, mani pahrnehma it melankoliſkās juhtas, pee wiſa ſcha ſkata atgreeshotees atpakat domās uſ Rigu, uſ dſimteni, pee wezakeem radeem, draugeem un — ſeltainites.

Katram no maneem draugeem bija noguluſees ihpaſcha gruhtſirdiba uſ ſirds, kamehr beidsot loſomotiweſ ſkatais ſwilpeens muhs pamodinaja no dſitās fantafijas. Dſelszeta lepnā ſtanzija bija ſafneegta. Mums bija jaifkaph un janogaida zits wilzeens, kurſch pehz kahdām ſtundam mehds noeet. Tamdeht mehſ beedri nodomajām pilſetu apmeklet un to daudſ maſ apſkatit. —

II.

Roſtawas pilſeta atrodas pee Don-upes, puſlihds augſtā kalnā, loti romantiſkā weetā, tā ka no reetrumeem raugotees, upe, noſlehpumaini tezedama, eegahſchās Aſowas-juhrā. Uri té jauſtais parks peeſchfir pilſetai patihſamu eefpaidu. Tadeht nogahjam uſ tureeni un nolikām tahtaf zetot titai ar nahts wilzeenu. Roku pawehni atpuhtuſchees un noſtatidamees uſ Donas weiklajeem laiwineekeem, kuri ihredami apdſeed ſawas jauſās deenwidus tehwijas kalnus un lejas, ſahdschas, ganampulkus, waronus un warones u. t. t., dewamees atpakat uſ pilſetu. Scho to preeſch tahtafa zeta apgahdajufchi, nobrauzām uſ ſtanziju, kur drihs ween peenahza wilzeens, kas pehz maſa brihſcha aiſripoja uſ Wladikaukaſu.

Nahts ſaweem tuniſcheem ſpahrneem ſedſa wiſu radibu. Bijām noguruſchi, tadeht atlaidamees uſ benkeem un padewamees, nododami ſawas zeta ſomas konduktora apſardſibā un uſfraudſibā, uſ kahdām ſtundam meega mahmulinai. Kad pamodamees, tad ſaulite it laipni eefpihdeja pa wagonu logeem eefſchā, it kā muhs apſweiznadama. Kad peegahju pee loga, tad manām azim parahdijās jauks

flats — romantiska dabas aina, ko muhšcham neaijmirsšichu. Tumšchās naktis ehnas bija sudušchās. Saulite gaišchi apšpihdeja siepi un augstās Kaukasiņas kalnu rindas, furu wiršotnes apklahtas ar muhšchigu sneegu un ledu, kamehr apakšchā, jaukajās eelejās, aug un satu wihna koki. Sah-lainās stepēs ganās daudsi širgu un zitu kustomu. — Swaigā rihta wehšmina, kas no kalnajeem nahkdama, eepluhda pa watejeem wagonu logeem eefšchā, darija gan muhšu šakaršufchām eefšcham, to eedwafchodami pilneem malteem. Ilgi es nostahweju pee wagona loga, un azu-mirkli wiņas škunjas bija mani atstahjušchās. Zik jauči pašaulē, ihpašchi šche Kaukasiņā! tā murminaja mana eefšchigā balsis. Tā mehs brauzām weenmehr tahtat pa Kaukasiņu, mainidami kalnus un lejas, un notat muhšu azim parahdijās jaunās, jaukās ainas, kamehr beidsot, daschas deenas braufušchi šafneedsām Petrowšku pee Kas-pijas-juhras. Šche mums bija kahdas deenas japawada, jo wagonu šuhtijums bija wehl palizis zekā pakat. At-metamees kahdā weefnižā. Weefnizneeks, jauns, mudris zilweks, eerahdija mums istabu ar diwām gultam un isprasija mums kreewu walodā, kur un kahdā noluhkā mehs brauzot. —

Petrowška atrodās pa-augstā weetā. Weenā puse stahw augstee, romantiskee Kaukasiņas kalnaji, kamehr no otras puses apškalo pilsetu Kaspijas juhras šatganee witni. Eedšihwotaji ir wairak Tatari, Tšcherkesi, Berseefchi, ari pa dašai Kreewi, kuri nebehdadami par šarstajeem šaules stareem, tšhakli štrahdā pee kugu eelahdeschanas un islahdeschanas.

Zai nu gan mums šahumā bija tā nepatihkami ap duhšchu, — wišwairak aif šarstajeem šaules stareem, tomehr mums bija jabuht meerā ar šawu likteni. Tikai ap wakaru, kad šaulite taišijās atstahst semes mahmulinu, šaweem pehdejeem šelta stareem wehl apšpihdedama juhras witnus, mehs atstahjām weefnižās telpās un nogahjām, omuligi

farunadamees, uſ Raſpijas dahrſu, kaſ atradās ne tahtu no muhſu weefnizās, uſ juhras kraſta. Tur atſehdamees uſ benkeem un te man eefchahwās prahtā, ka ſchodeen tatſchu muhſu tautas Lihgo-ſwehtki. Jo ahtri bija peenahzis Jahna wakars, 24. junijs. Tā elektriſki iſſchahwās pa manu kermenī. Mehſ te tahtumā un muhſu amata beedri un draugi Rīgā un pa zītām dſimtenes malam pee putojoſcheem alus kauſeem, degoſchām darwas muzam. Gan latris laſitajs un laſitaja ſinās, ziſ lihgfmi un preezigi ſwin Jahna wakaru, bet ne wiſās malās, ne wiſās malās atſkan Lihgo djeefmas tā, kā paſchā lihgotaju ſemē. — Un kur tad wehl ſche! Schejeeneefcheem naw ne jauſmu no muhſu leelajeem tautas-ſwehtkeem, wini nepaſihſt Jahna wakara preezigos baudijumus; — wiſs klufš, kamehr tur tahtā dſimtenē uſ Daugawas witneem ſchuhpojās daudi apgaiſmotu un ſalumeem iſpuſchlotu laiwinu ar lihgawai- neem un ſeltainitem. Bet ſchām ſehram domam uſ dſimteni nebija ilgi jawalda. Waj tad ari mehſ ſche uſ Raſpijas juhras kraſteem ſehdedami newarejām lihdspre- jatees muhſu Daugaw'z un Gaujmaleefcheem? Kaſ mums to wareja leegt?

„Sē!“ uſſauzām kēlneram un pawehlejām winam atneſt ſchahdus tahtus krahmus. Suhtumā „uſprawijām“ duhſchu un uſdſehram weſelibu un labklabjibu muhſu dſimtenei un wiſeem winas eemihzneefcheem, — bet wiſleelako glahſi ſalehjām uſ tehwijās ſeltenu weſelibu un muhſchigu, nepahrgroſigu mihleſtibu uſ ſaweem tauteefcheem; — tad gahja wakā: „Lihgo, Jahnit!“ pehz kahrtas. Wakars bija jauks un ari mums palika labaki ap duhſchu. Tā mehſ draugi nodſih- wojām lihds rihta gaiſmai Raſpijas juhrmalas parkā, kamehr gaiſchš ſahrtums auſtrumōs mums pawehſtija, ka karſtā ſaule atkal uſņemš ſawu deenas gaitu. Tamdeht omuligi greejamees atpakal uſ muhſu weefnizu un atlaidamees uſ tahtām ſtundam gultā uſ iſfu atduſu, jo ſchodeen, 25. juniā, mums bija ja-atſtahj Ciropas Kreewija un japahrzelās ar

kugi pār Rāspijas-juhru uš Krasnowodskas pilsetu, Turke-
stanas prowīnzē.

Daščas stundas nogulejufchi, peezehlamees un šafahr-
tojām wišas leetas uš aishbraufschanu. Rugis jau šahweja
juhrmalā. Wairaf reisu atškaneja dobjais šwilpeens, daud-
šahrtigi atbalsfodamees pa kalneem un lejam. Tagad wairs
nebija laika šawetees. Sakrahwam šawas mantas ormanōs
un laidām uš ostu, jo lihds tureeni bija šahda zeturtdat
werste, kur mušfu kugis „Tropiks“ guleja tā šahds šalts
gulbis uhdenī. Peršeefchu štrahdneeki mums peepalihdseja
mušfu mantas eenest kugi, kur mums tapa eerahdita loti
ehrtā telpa, jo brauzeju bija maš. Bahrejās apafsch-telpās
bija eelahdeti šahdi 60 no mušfu wagoneem, protams ij-
ahrditās dašās, kuras wehlaš bija jašaleef kopā wefelā
wagonī. Tā tad ar teem mums bija jabrauz wairaf šintu
werstu pa Rāspijas-juhras šilganajeem uhdeneem uš tahto,
nešinamo šwešchumu.

Behz masa brihšča atškaneja no kuga trefchais šwil-
peens, pašnodams, ka drihš ušneems šawu zeku uš Ašiju.
Dauds šaušchu bija šapulzejušchees juhrmalā, atwaditees
no šawejeem, aishbrauzejeem, mihteem, peederigeem, radeem
waj draugeem; bet mums te nebija neweena peederiga,
šas ari mums buhtu pamahjušchi ardeewas, waj nu ar
roku, waj mutautinu wehdinašchanu. Deews šin, waj
pahrnahšim šahdreis dšintenē, waj šahds no mums ne-
dušes šweščā semē, sem šweščām welenam! —

Rugis, šawām škruhwem šchfeldams witnus, eefahša
pamaštinām kufstetees, weenmehr wairaf atahlodamees no
krafsta. Ari mehs amatneeki — draugi šahwejām uš kuga
deka un raudšijamees uš juhrmalu, kur daudš šaušchu pa-
lika mums pašaš.

Ramehr mani beedri nošahpa apafschā šajitē, atšpir-
dšinatees ar ehdeenu un dšehreenu, tikam es wehl ilgi
šahweju uš kuga deka un nošlatijos šehri uš atpafat pa-
likušcheem, kuri šaweem aishbrauzejeem — peederigeem wehl

ilgi wehdinaja ardeewas ar zepurem un lakateem, kamehr beidsot fugis pasuda skatitaju azim ajs tabla apwahrschna. Misgrahbts un dsilas domas nogrimis es stahweju wehl ilgi us fuga wirsas. Ka man ihsti truhka, to es pats tai azumirkli newareju fajust.

Saiks bija zauru augoschu deenu jauks, ta ka pasascheeru leelata dala parwadija us fuga wirsas sawus brihschus. Saulite saweem gaischeem stareem apspihdeja laistofcho juhras lihmeni, kas skatitaju azim isplehtas ka kahda besgaliga aina. Satganee witni zehlas lehni un fashluka atkal kopā, tad muhsu fugis brauzot taisija few brihwu zetu. Kerzofchi putnu bari lidinajas par muhsu galwam un pasuda azim redsot ajs tablajeem witnu kalneem, it ka tee nogrimtu juhra un nepazeltos wairs nefad gaisa.

Pamasitinam wafars tuwojas. Saule taisijas noslih-det juhra ajs tablajeem Kaukasijas kalneem. So spofchi winas pehdejee stari apspihdeja juhru un muhsu fugi, it ka teikdami „ar labwafaru“ wiseem saweem jemes behrneem. Tad winas sildofchee stari pamasitinam isdfsifa un wina noslihdeja lejup. Sazehlas mas wehjinsch, kursch drihsuma peenehmas leelatos spehtos. Migla pamasitinam eetina ar sawu bahlo segu wisu juhru un muhsu fugi, kamehr beidsot parahdijas pee tumfchajam debesim nakts-kehnsch, mehnefs, muhs laipni apfweiznadams ka nemaldofchs zeta rahditajs.

Ka jau peemineju, tad wehjisch augtin auga, azumirkli fazeldams leelus wilkus, kuri pat draudeja usgabstees muhsu brauktawai un to aprakt. Bet kas us juhras wehl naw brauzis, tam tas isleekas pateesi, kamehr uhdeni tikai strahda fchahda wehja sawu dabas nolemto, weenfahrscho lomu. Ari man tas fahkuma islikas ta dihwaini, wahrdu fahot, bailigi, kamehr mani kapteins, pee manis nemanot peenahzis, eedroschinaja, lai nebihstotees, jeb ja es fajustot ta ka reiboni waj fliftu duhschu, — ta esot juhras-flimibas sihme, tad lai eedserot uhdeni ar etifi, tad pahreeschot.

Wareja buht tã ap puznakti, kad ari es nofahpu kahjitẽ un dewos pee meera, kamehr mani ziti beedri jau fen dufeja faldu meegu fugi uš juhras witneem. Zeets meegs ari mani tuhlin pahrnehma un es nedfirdeju netahdu ahrfahrtigu trofñi, kas buhtu mani iſtrauzejis no maneem ſapneem, lai gan ahra bija beidsot ploſijufees deesgan leela wehtra; tomehr, paldees Deewam, rihtã pamodos ſpirgts un weſals un eectureju ar ſaweem beedreem kopigu brofaſtu.

Trefchã deenã, tã ap pulſten dewineem wakarã, muhfu fugis „Tropiks“ eebrauza Krafnowodſkas oſtã un apſtahjãs netahł no malas, iſmeſdams enfurus. Smagi peelahdetais fugis, darbodamees ar ſawãm ſkruhweim, dñiti uſraka oſtas uhdeni, kurſch bija loti netihrs un ſmirdoſchs, jo pilſetas netihrumu wadi eegahſãs wiſi oſtã. Zaur to gaiſs kluwa beeſs un ſmirdoſchs, un tas mums eedewa nepatiſhamu eeſpaidu. Kur juhrã mums pluhda preti ſkaidrs gaiſs, tur tagad mums bija oſtã jaedwafcho ſmirdoſchs, zilwekam neweſeligis gaiſs. Oſtã dega wahji ap-gaiſmotas lampas, un ziſ tahli azs ween wareja redſet, pilſetu apnehma no wiſãm puſem augſti kałnaji, kuri mums wakara krehſlã rehgojãs preti kã kahdas draudoſchas ehnas, kã kahdas leelas, wezas, ſabrukufchas pils drupas iſ ſirmãs teitu walſtibas.

Pulſstens weenpadſmitõs wakarã, te japeemin nakti, jo tuhlin pehz ſaules noeeſchanas, pehz 7—8 wakarã ari te, tãpat kã zitãs deenwidus dałãs, loti ahtri ſatumſt, tã ka pat uš deſmit ſoteem newar zilweku ſaredſet — mehs peezi beedri nobrauzãm ar ſewiſchku laiwu malã un nogahjam uš pilſetu, tomehr tur pa nakti nepaliſkam, bet atgreeſdamees atpaſat, paliſãm uš fugi. Otrã rihtã, pulſstens apmehram ſeſchõs, peezehlamees un nogahjam atkal uš pilſetu, apraudſitees pehz kahda korteta, jo tagad muhfu zeta mehrkis bija ſaſneegts. —

Pilſeta atradãs uš Kaſpijas-juhras kraſta un ir

apnemta, kà jau mineju, no milfigeem kalneem. Wina ir masa, apmehram kà weena no muhsu Widsjemes aprinka pilsetam, netihra, nebrugetam eelam, weenfahrscham mahlu mahjelem, kuram lihdseni jumti, kà pee mums greesti. Weenigais pilsetas gresnums ir Muhamedanu moscheja (basniza) ar saweem daschdaschadeem, dahргеem isgresnojumeem. Gedsihwotaji ir wairak Tatari, Perseeschi, Ara-beeschi, Armeni, Kreewu loti mas, tà ka pehdejo walodu dsird tikai no wcetejeem saltateem waj retajcem dselszeka ceredneem. Tadehl mums, pilseta nonahfufcheem, isdewas deesgan plahni, jo nepratam runat winu walodu. Ko nu eefahkt? Nefawedamees nogahjam atpakal us fugi un aprunajamees ar matroscheem, famehr beidsot weens no wineem, dabujis atlauju, mums nahza lihds par tulkfu. Gegahjam kahda weefniza, turu pee ofias, un tur zaur matroscha palihgu salihgam ar tshetreem Perseescheem, kuri mums kà nastu neseji nahza lihds us fugi. Pehz kahda laika muhsu mantas bija fanestas weefniza un mehs at-laidam sawus nesejus.

Ari pats weefnizneefs bija Perseets, kursch muhs deesgan nelaipni fanehma un eerahdija mums masu istaku, kur zits nefas wairak nebija, kà diwi weenfahrschi koka krehfli. Uprasijuschy ehdeenu Kreewu waloda, mehs dabujam neraudsetu maisi, furu eedsimtee nosauz par „tshurek“ un us eefinu zeptu aitas galu „schischlik“, zitu nefa wairak. Ka mums schkita, tad zita ehdamà winam laikam nebija un ja ar bija, wina waloda tatschu nepratam ne pehz ka jautat. Mums ehdot scho weenfahrscho austrumneeku maltiti, weefnizneefs uslika mums us galda Turku pihpi, lihdsigu masam samowaram, ar masam schtuh-tenem jeb garam, kà lilas, gumijas waj drehbes spizem, un smarschainu tabaku, kas pee mums deesgan dahrgi maksà. Paehduschy, fahkam ari kuhpinat waka, un mans beedris wehl schodeen newar aismirst, tà fakot „labo duhmu,“ famehr es, buhdams mas pihpetajs, neliku us

tam nefahdu leelu wehribu. Pehz tam uſdjehràm ari peenesto tehju, kas ſinams, uſleeta pehz muhſu weida, waj ari labafi.

Tà ar labo ehſtgribu atſpirdſinajuſchees Deewa doto dahwanu un atſtahdami ſawas mantas weefnizneeka uſraudſibâ, kurfch, deemſchehl, ſaprata loti wahji freewiſki, mehs nogahjàm uſ pilſetu apraudſitees pehz leelaka forteta; jo mehs newarejam iſtiſt ar tiſ maſu telſu, turklaht peezi zilweſi, un ſché tatſchu tagad bija muhſu darba lauſz, tur mums bija japaleef uſ ilgatu laifu.

Ari ſchim noluhkam ſalihgàm ar kahdu matroſi, un pateefi mums laimejàs atrafſt korteli pee kalneem, kahdu werſti no juhrmalas. Ari ſchàs mahjeles ſaimneeks bija Perſeets, wahrbâ Dadſo=Merſo, kurfch mums eerahdija diwas puſlihds leelas ehrtas iſtabas par 6 rubleem meheſi. Tagad ar ſchàm behdam bijam zauri, un laime mums bija ari ta, ka muhſu ſaimneeks, buhdams weikalneeks, prata gluſchi labi freewiſki runat.

Tadeht mehs winu uſaizinajam, lai winſch mums nahſt lihds uſ weefnizu, ka waretu ſawas mantas aiſgahdat wina namâ. Labpraht winſch mums paſlauſtja un teiza, ja eſot kas ko neſt, tad winſch warot panemt lihds kameeli. Tà tad bijam gluſchi wakâ no wiſàm raiſem.

Nogahjam uſ weefnizu un ſamaſſajàm tehrinu, kas neiſnahza wiſai dahrgi, tiſai 150 kap., atrehſinajot „leelo pihpi,“ kas par welti top katram weefam uſliſts uſ galda. Mantas ſatrahwàm kameekam mugurâ un tad laidàm uſ ſawu jauno drihwes weetu pee kalneem. Mums ejot, pee debefim tahtumâ pazehlàs tumſchi beefi mahſoni, tà ka ſahkam zeret, ka drihſumâ leels leetus atſpirdſinàs iſtwihkuſcho dabu; jo wiſ muhſu azim parahdijàs tiſai kâ tuſſneſis, wiſ kâ iſſwilis un nodedſis, nekur nefahdu ſatumu, ſaule dedſinat deſinaja. Bet muhſu zeribas bija weltigas; jo muhſu ſaimneeks mums iſſkaidroja, ka tee wiſ ne-eſot leetus mahſoni, bet leeli, beefi putekki, kuri zelotees no

leelām karawanem, kas nahkot no Indijas ar tehju, aitū ahdam un zitām prezem. Ak, kā mehs gaidijām leetu fatru azumirkli! — grūti bija panest karstos, dedsinajoschos faules starus; bet atspirdsinajuschais uhdens nepluhda no augšas. —

Tā šafneedšām šawu korteli un nolahrtojām wišas leetas, kā ween maš warejam, pee tam muhšu šaimneeks raudsišās uš mums dihwainām, bet tomehr weefmihligām azim. Pamašam ari wafars tuwojās, un tisko bijam apstatiujšchees, té jau ari tumša klah. Šaimneeks mums eeteiza guleschanai filza segus, kuri jahlahjot apakščā un tikai jagutot uš grihdas klona waj ahrā uš jumteem nakts dšestrumā; jo šche nemehdšot leetot gutamos matratišhus. Uš filza segeem eedšintee gut tikai tadeht, ka tad drošči no kahda širneklam lihdsiga kustona, „šalang.“ Winšč ir reeksta leelumā, pelekā krahšā un loti gistišs — nahwigs. Ja winšč zilwekam eedšet, tad azumirkli wiša meesha peetuhšt un ja naw tuhlin ahrsta palihdsiba pee rošas, tad pašfaules pilsonam jabeidšas. Bet ja winu pašču pee dšelščanas nošer un ar wiša šermeni šarihwē eewainojumu, tad dšelonš naw gistišs, tuhšnis atlaiščās un zilweks paleet dšihws. Radeht winšč bištās nolaištees uš filza segeem, kur zilweks dušs un šargās to eewainot, to deemšchehl, newaru iškaidrot šaweem laštajeem. Warbuht, tā man šķeet, tas bištās no filza wilnas, ka ta warbuht išwek wiša gistišgo dšelonu.

Šis padoms un šchahda eeteiščhana bija mums nesinatneekšem protams leelšwariga. Birmai nakts pašgulleschanai dabujām no šaimneekša filza dekus. Paturejušči weentahrščās wafarinas, maiši un aitas galu, to mums šaimneeks pašneedša, dewamees pee meera, nowehledami šawus mihkus tur tahtajā Widšemē Deewa Kunga šargaschanā un glabaschanā.

Lehti manas azis negribeja aišwehrtees, man gutot uš grihdas klona. Šchahdas tahdas ainas šahdijās preekšč manām gara azim.

Tahli no kalnajeem spcedàs manàs auſis tiſgeru, wiſku un zitu meſchaimu kauſſchana, kaſ druhmi un baigi atbaſſojàs tumſchajà deenwiduſ naſti. Bet ta Kunga engeſi muhſ paſargaja no wiſa kaunuma un aiſwehra drihſ ari manàs aſis maigà ſnauda, Riht-Alſijaſ Perſeeſchu namina. —

III.

Naſti ſawà jaunà dſihweſ weeta pawadijuſchi, tuhlin naſkamà rihtà dewameeſ uſ oſtu, kur tureneeſchi, Perſeeſchi, Tataſi, Armeni un ari daſchi Kreewi, kaſdi ſimſ wiſru, tiſhakli ſtrahdaja pee wagonu iſlahdeſchanaſ no fuga, kur ari mehſ, ſcho to eerihſodami, pawadijàm kaſdas ſtundaſ. Neapraſti ſtatiſ parahdijaſ muhſu aſini. Garas kameetu rindaſ ſtaſweja daſchdaſchadàm prezem apkrautaſ oſtaſ maſà un ſagaiddja iſdewigu brihdi, ka wiſu ihpaſchneeſti taſ waretu noſkraut un atdot eelaſdeſchanaſi fugòſ un aiſ-ſuhſtiſchanaſi uſ Deenwiduſ-Kreewiju.

Kameeli, ir eedſimto peſnaſ awoti, jo daſcham Perſeeſcham ir apmeſham ſeſchdeſmit lihdi ſeptindeſmit tahdu naſtu neſeju, kuri tad apgaſdà pilſetu ar maſku, kalnaju roſchu ſaknem un iſkaltuſcheem eſhrſſcheem un daſſcheem, — aſmeneem un daſchadàm zitàm prezem. — Pilſeta, kà jau mineju, naw nekaſda lepna; tiſai ween romantiſku ſſatu bod augſtee klintiſ kalnaji, kuri aiſ pilſetaſ kà wareni miſſchi paſeſluſchi augſti gaiſà ſawaſ wiſſotneſ, it druhmi noſſkataſ putojſchòſ juhraſ wiſnòſ, kuri pret klintim ſiſ-dameeſ iſwed ſawu dabigo lomu. Kalni, tiſai apnem kà ſchogſ pilſetu wiſapſahrt; tiſai deewidòſ mirdſ preti Kaſ-pijaſ-juhraſ ſpogulſ. Pàr kalneem no pilſetaſ, kà eeweſ-roju, wed tiſai weenſ leelaſ, plataſ zeliſch jeb teſa, pa kuru naſt kawaſaneſ wiſadàm prezem gan no Perſijaſ, gan Indijaſ, gan zitàm auſtruma ſemem.

Neſur, jiſ tahli aſs ween ſneedſàſ, tu neredſeſi ne-kaſdu ſatumu, nedſ ſoku; wiſur tiſai ſarſanaſ kliniſchu

fimiltis, kuras daschreis, wehja dšihtas, fazet beesus pu-
teflu mahfonus. Uri faules stari fche rahda fawu leelo
fpehju, jo wiß fcheit ir aij winas karstuma kà isdedjis
un isiniris. Ir pat putni, no karstajeem duhreeneem bih-
damees, flehpyas kalnu aifas un plaifmäs. Tikai weenigi
fšenu tšchirpfhana trauzè deenà klufo dabu. — Tahda nu bija
muhfu dšihwes weeta tahłajà Afijà, Krasnowodskas pilsetà.

Birmäs deenas pawadijäm mahjâ pee fawa jaunà
faimneeka, kurfch bija jauträs, omuligs wihrs un muhs
pamahzija fchahdeem tahdeem padomeem, kà jaisturäs pret
tureenes laudim, kahda winu rakstura un tã joprojam.
Wina pawadibâ, protams tikai tad, kad winam atlifa
laifs, mehs isstaigajäm pilsetu uf wißäm pufem un
apjautajamees par strahdneeku stahwolli; jo bijäm nodoma-
jufchi jau nahkamäs deenäs uffahkt fawu Zeniffa fabrikas
usdoto wagonu darbu fché tahłajòs austrumòs. Muhfu
runu noklaußjees, faimneeks pafratija domu pilns galwu,
teifdams, ka fche strahdneeki gruhti dabujami un otrfahrt,
kà tahdu darbu, kahdu mehs domajot eefahkt, fchejeeneefchi
nebuht neprotot, ka wineem no tam ne-efot nekahdas fa-
jehyas; jo fche lihds fchim nekahdu tamlihdšigu amatneeku,
kà atflehdšneeku, galdneeku, flemptneru un trahfotaju ne-
efot wina laifâ, kamehr winfch fche dšihwojot, nekad
eeradufchees; bet lai neiffamifot, winfch palihdseschtot pehz
eefpehjas mums fagahdat strahdneekus. Ko nu lai eefahkt?
Darba paßinâ mums łoti daudj, bet kur tad dabußim tagad
strahdneekus, tahdus, kas daudj mas war fahkumâ iswest
fawu usdoto darbu; jo protams, wehłaf katräs, kahdu laifu
strahdajis, tatschu eewingrinajäs fawâ darbâ, jo darbs
darina meistaru, teiz wezs fakamßwahrds. Tadeht fahkumâ
mums faplaka duhfcha, jo lai makßatu zif makßadams,
darbs bija japastrahdâ, un tahds bija muhfu fabrikas uf-
dewums. Driß apmeerinajamees, jo domajäm uf fawa
faimneeka peepalihgu.

7. julijâ mehnefcha deenâ dewamees it nopeetni uf
fugu peestahtni, kur jau muhfu wagonu fuhtijums bija

islahdets. Zaur Dadjo=Merjo gahdibu fadabujam pir-majās deenās kahdus 30 strahdneefus, un tā tad ar Deewa palihgu eefahām fawu darbu no pulksten 4—10 no rihā, jo karstās faules deht newarejām deenā strahdat, lai gan to wehlejamees no wifas firds, ka waretu ahtrati pabeigt fawu darbu.

Eefahumā darbs nemas neweizās, jo tu pats, mih-lais lasitajs, warbuht wehl tagad strahdā Jeniffa fabrikā un redši un sini, kā schein amatneeki darbojās, bet ne tur tahlajōs deenwidōs, kur laudis wehl deemschehl nesin, kas ir amatneeziba un winas augti. —

Darbs mums gahja toti lehni us preekschu. Bet wisleelakā kibeles bija man kā krahfotaju wadonam — neweens no maneam strahdneekem wehl nebija fawu laiku redsejuschi ne krahfu ne kiti, neds pindseli, neds dsels-waj koka schpakteli, kamehr galdneeku un atflehdsneeku wadoneem darbs labak sekmejās, jo daschi no winu laudim bija tatschu jau daudz mas strahdajuschis koku- un dsels-darbu, bet manēji — nekā!

Mutes atplehtuschis wini raudsijās us krahfu muzam, un kad liku weenai dibenu atstāt, tad wini wif brijhijās, kas tee gan par smehreem warot buht.

Protams, ka man bija wifs jaeefahrto, jaeerahda, kā jataisa stalaschas krahfoschanai, kā jaschkidrina krahfa, kā jafaleef pindseles un kā jaeefahst strahdat. Tā kopā ar faweem strahdneekem sahku „raut“ wakā.

Karstee faules stari duhra kā ar najscheem us muhsu galwam un kaweja muhs toti darbā. Tās wagonu datas, kuras sahsumā bijam nokrahsojuschi sartanas waj baltas, pehz ihfa laiku peenehma pawisam zitadu weidu — karstā faule bija fadedsinajust krahfu un pahrwehrtust pawisam sawadaku. Tik weenigais patwehrums aif leelā karstuma bija Raspijas-juhras uhdens, kurā pa laikam, brijhdi pastrahdajuschis, warejām fawu karsto kermenis atwehsinat, bet tikai us ihfu brijhdi.

Tikko bijām isnahkufchi no uhdens, kad karstums muhs atkal pahrnehma. Tā gribot negribot, mums pehz kahda laika bija atkal pahrmains jakahp uhdeni un daudsi mas jaatwehfinajas.

Schahdā stahwokli nostrahdajām, lai gan gruhti, daschas deenas, kamehr beidsot farunajamees un weenojamees, ka buhtu loti labi, ja sche uszeltu buhdu; — tā tatichu waretu glahbtees no karstās faules, kura, it kā muhs apdraudedama, nebuht nepalika wehfaka. Domats, darits. Rehramees wisi duhschigi pee darba un drihsā laika buhda bija gatawa. Weenā galā nolikām materialu un otrā uštaišjām galdu un foli darba peefihmejumeem.

Reis kahdā fwehtdeenā mehs diwi beedri nogahjām us juhru masgatees tā ap pulkstens peezeem no rihta. Saule jau freetni dedsinaja, peenemdama ar katru sekundi leelaku dedsinaschanas spehku. Gekahpām uhdeni, kurfch bija freetni šilts. Bijām kahdas desmit minutes atwehfinajuschees dsestrajos wišnōs, kad us reis mans beedris eekleegdamees islehza no uhdens us krašta, jo muhsu azim parahdijās apmehram diwi pehdas gara, bruhni spihdoscha tšchuhfka, kura, taifni galwu wirs uhdens pazehlufi, us mums peldeja. Šibijees fetoju šawam beedram, kamehr ziti no muhsu strahdneekem, kuri ari turpat peldeja, teiza mums, lai nebihstotees, jo schahdas tšchuhfkas kodeens ne-esot gistigs schai laika; tikai maja un junija mehneschōs newarot lihdsē nekahda, ahrista palihdsiba, jo tad zaur winas kodeenu zilweks krihtot nahwei par upuri. Bet tagad lai nebihstotees, tikai tad, kad zilweks winai usminot jeb peefchkirot kahdas fahpes, wina eedseļot, zitadi ne*).

No ta laika, kad mehs Ridšineeki gahjām masgatees, notat raudsiamees uhdeni, waj kaut kur neparahdās kahda tšchuhfkas galwa, jo winu tur neisskaitami daudsi, tā ka

*) Kā scho uhdens-tšchuhfku weetejee eefsihwotaji nosauz, tas man deemischehl peemirfees, tadehl ka mana peefihmju lapina pasudufi.

uſ winàm rauzotees, ſchauſmas pahrnem iffatru zilweſu. Un kà tad wehl ne uhdeni, fur failam jabuht ar winàm topà! —

Bijam ar Deewa palihzu jau noſtrahdajuſchi daſchas nedelas, bet deemſchehl ar maſ panahkumeem; jo gandrigh wiſi ſtrahdoneeki nebija leetprateji ſawà darbà. Lai nu gan mehs ſawus ſweedrus un puhles netaupijàm un maſ behdajamees, jau apraduſchi, ar ſaules ſtareem, lai nu gan nopeetni un tſchakli ruhpejamees par ſawa funga un darbà ihpaſchneeka labkklahjibu, godam apnemdamees darbu nodot tureenes dſeliſszeta waldeſ inſchineereem, — tomehr ar behdigu ſirdi mums bija janoflatàs uſ wiſu, ka muhſu ſweedri un puhlini lihdj ſchim neſuſchi toti maſ augtu. —

Iffatrs fehjeis, kurfch iſſehj ſawu fehllu, ſagaida zeribas pilns plaujas laiſu, un kad tris laiſs atnahzis, kad jaſanem augti par puhlineem un neſas naw pa-audiſ un wairojeeſ, tad jau katram ir behdigi un druhmi ap ſirdi, un tà man bija ſchoreiſ. Augtu neſahdu ſawà darbà wehl nebiju panahzis.

Ari weena leeta, kaſ muhs ka-weja, bija taſ, ka nebija un newarejam neſur atraſt paſtahwigu weetu, fur waretu pabeigt uſſahkto darbu; jo jauni wazonu ſuhtijumi nahza arween flaht un trauzeja muhs darbà. Protams, mums taſ bija tee jaſanem un janofahrto weetà. Turpreti mahldera darbu ſabojaja ari leelas nahts wehtras, furas tur, ſaulei noeiot, beeschi ween zetàs un apklahj krahſu beejſu putekku kahrtu.

Tà taſ gahja, lai nu gan gruhti, pamajaſ uſ preekſchu. Daſchu labu reiſ man bija ſinagi janopuhſchàs pehz pabeigteem deenas darbeem, pahrdomajot ſawu liſteni. Ziſ daſchu labu nahti newahrtijos beſ meega uſ ſawa ſilza ſega! Newis wairſ fehraſ pehz dſintenes un wiſeem mihteem mani nomozija, nè — tagad tikai darbs; jo biju ſchurp atſuhtits, wiſu pareiſi iſgatawot un atdot leetofchanai dſeliſszeta waldei. Taſ mani ſkumdinaja deenu un nahti. —

Ar Deewa palihgu bijam jau pagatawojufchi kahdus trihsdefmit pretfchu wagonus. Bija fefideena, fur mums bija faweem ftrahdneefkeem jaismaksà nopelnità nedelas alga. Tadeht wini, faulei noejot, falafijàs ap muhfu buhdu, un tur katriš fanehma fawu fuhri gruhti pelnito nedelas algu, fahkot no 7 — 12 rbl. Tà tad alga deefgan peeteefkofcha nepratejeem ftrahdneefkeem. Ari mehs fcheit Baltijà ftrahdajam ar fweedreem waigà un nopelnam fawu deenifchu maisi, jo, protams, maife nenahf bej darba; bet tur Turkeftanas prowinzê jaiſtur daudš wairaf, eefam dabu peeteefkofchu nedelas algu.

Tee gruhtumi, kas tur ftrahdneefkam Jaredš un jaiszeefch, naw wahrdeem aprakftami; to tif fajuhf tas, kas tur ir bijis un pats lihdsdarbojees. Tur darbs daudšreif maksà ari zilwefa dšihwibu; tadeht mihlais, neapfkaudi to darbonu likteni, furi zihnàs fweſchà pafaules malà. —

19. julijà, faulei lezot, mehs dewamees uš darba laukumu. Laiks bija toti karšts, gaišs twihzofchs. Neweena atſpirdšinajofcha wehſmina nepuhta. Wišs bij toti klufš un druhms. Swinigs meers, warbuht ari tadeht, waldija pār wiſu dabu, ka fchodeen bija fwehtdeena, ta Runga duſeſchanas deena. Bet mehs nahžam tomehr darbà, fur ziti muhfu draugi un tauteefchi tur tahtajà tehwižà warbuht wehl ſaldi ſnauda un netaiſijàs wišs uš darbu, bet drihſaf gan uš baſnizu, — kamehr mums, lai gan pretlikumigi, bija jaſtrahdà, tiſchakli jaſtrahdà, ka waretu aht-raki pabeigt fawu darbu un iſpildit fawu peenahkumu. Wiſu gaiſu peepilbija tif beefchi maſi kufainiſchi — kniſchi, furus knapi ar kailàm azim wareja faredſet, tà ka gihmis ar rofu bija japahrklahj, ka lai ne-eedwaſchotu fchos eefchàm kaitigos kufainiſchus.

Ari malderu darbu newareja winu deht eefahft, tadeht ka wini kà kruſa uſkrita uš noſtrahſoteem wagoneem un tà ſabojaja krahfu.

Tadeht darbs bija druſku ja-atſtahj, lihds kamehr ap pulkſtens defmiteem ſazehlàs maſa deenwidus wehſnina

un iſſlihdinaja gaiſâ wiſus kniſchtus. Tifai tagad wa-
rejam ſtrahdat. Iſſdaliu ſtrahdneekam darbu un tad
eegahju pee ſaweem diweem beedreem buhdâ, tûri paſchu-
laiſ eectureja brokaſtu — paſiſtamo aitas galu un maiſi.

Ari eſ peefehdos un eebaudiu brokaſtu, pee tam
uſdſerdams glahſi tehjaſ. Tad kaſdu ſtundu parunajameeſ
par ſaweem darbeem, kaſ buhtu turpmaſ daramſ un kâ
waretu darbu ahtraſ pabeigt.

Bijam kaſdu ſtundu ſehdejufchi, kad weenſ no
muſſu beedreem, galdneeku preeſſchneekſ, it druhmi galwu
uſ rokaſ atſpeediſ, wahjâ baſſi uſ mums teiza, ka neſinot,
kaſ eſot notiziſ, ka galwa breeſmigi ſahpot, pee kam meſſ
winam turpat uſ grihdas pataiſijâm gukweetu un teizâm,
lai atlaiſchaſ, warbuht palikſ labaki. Ne puſſtundas
winſch wehl nebija nogulejiſ, kad teiza ka newarot iſturet
leelo karſtumu, lai leekot winam ſlapju draſnu uſ galwaſ
un lai iſtaifot ſeenâ kaſduſ zaurumuſ, ka lai druſku
eepuſhtu wehſmina eekſchâ. Kalti, ſahgi un zirwi bija
pee rokaſ un iſſkaldijâm dehtu ſeenâſ azumirkſt daſchus
zaurumuſ, lai tâ iſſpalihdſetu muſſu beedram.

Bet muſſu puhlini, deemſchehl, rahdijâſ buht wel-
tigi; jo ar kâtru azumirkſli muſſu ſlimâ beedra ſtahwoſliſ
ktuwa ſliſtatkſ, tâ ka beidſot zitiſ nekaſ neatlika, kâ ſuhtit
pehſ ahrſta. Tuhlin weenſ no mums aisteidſjâſ uſ krona-
ſlimnizu un pehſ maſ azumirkteem ahrſtiſ ar diweem ſeld-
ſchereem bija klaht. Winſch apraudſija ſlimneeka ſtahwoſli,
tuſſch jau beſ ſamanaſ uſ grihdas guleja, un darbojâſ
pehſ ahrſtneezibaſ nolikumeem, jo kâtra minute bija dſih-
wibai dahrga.

Tâ pagahja daſchâſ ſtundâſ beſ kaut kaſdeem pa-
naſkumeem; jo kâ mums wiſeem rahdijâſ, naſwe tuwojâſ
ſlimneekam azim redſot.

Ahrſtiſ gan puhlejâſ ziſ ſpehdamaſ, lai atdabutu
ſlimneeku pee ſamanaſ, bet wiſi puhlini bija weltigi.
Atnaſza ari wehl otriſ ahrſtiſ, iſmehginadamaſ wiſadus

lihdsjektus, bet welsti. Slimneeka fahpes un mokas palika ar katru azumirkli leelakas, kuras uſſkatot, katram křiſtigam žilwekam luhſtu ſirds. —

Mehs bijam loti nogurufchi, jo žil ſpehdami palihdſejām ahrſteem pee winu darbeem. Tītai ap wakarū, tā ap pulkſten feſcheem, ſlimneeks palika druſku meerigaks, jo tā liſās, tad fahpes un mokas bija pahrnehmufchas wina ſpehkus. Kruhtis žilajās ſmagi dwaſchodamas un norahdija, ka zeetejs drihs pabeigs ſawas mokas un aiſees uſ muhſchigeem meera laufumeem.

Mehs tagad ſtahwejām ap wina nahwes žiſām un noſkatijamees druhmi un behdigi wina gruhtajā žihnā, beſ ka maſ ko waretu winam palihdſet.

Gan teeſcham behdigi redſet, kad draugam jaſchſirās uſ muhſchibu, ja-atſtahj ſawi mihlee tahtajā tehwi jā, beſ ka teem wehl waretu teiſt pehdejās ardeewas, kuri warbuht ne ſapnot neſapno no ſawa mihla tehwa un apgahdneeka, ka tas ſchai brihdi žihnās ar nahwes mokam. Wihram jaſchſiras no ſeewas, tehwa no ſaweem behrneem, kuri iſſkatru azumirkli gaida tehwa pahrnahtam no tahta-ſweſchuma.

Ap pulkſten 9 wakarā noneſa muhſu ſlimo draugu uſ krona-ſlimnizu, ſas atradās no muhſu buhdas kahtus ſimts ſokus tahti uſ reetrumeem. Ari mehs nogahjām lihds un apſſatijām, kur un tā paleeſ muhſu beedris. Winſch tika eeliſts gultā, un ahrſts, winu ruhpigi iſpehtijis un pahrmeklejis, muhs maſleet apmeerinaja, ka wehl eſot druſku zeribas, ka warbuht lihds rihtam winſch palikſchot labaks, bet gan daſchas nedetas paeſchot, eekam ſlimneeks wareſchot atſtaht gultu un ſtahtees pee ſawa paraſtā darba.

Ar ſcho apmeerinachanu mehs tagad atſtahjām ſlimneeku Deewa glabaſchanā un ſargaſchanā un dewamees uſ ſawu nahts mahju kur wakarinas eecturejuſchi, dewamees pee meera. Loti nogurufchi no ſchās deenas peedſihwojumeem, mehs ahtri aiſmigām un tā neſinam, žil ilgi

Bijam gulejufchi, kad kahds muhs iſtraujeja muhſu meegâ. Muhſu buhdas fargſ jeb nakts waſtneekſ, dabuijſ ſinat par muhſu beedra nahwi, it ahtri pee mums atſteidſâſ pawehſtit, ka muhſu beedriſ ſchſihrees uſ muhſchibu, tâ atſwabinadameeſ no wiſâm moſam un ſahpem un atſtahdams mihtajâ, tahtajâ tehwiâ feewu ar trim maſeem behrneem, kuri tagad paleek beſ tehwa, beſ apgahdneeka, weenigi iſſamiſuſchâſ mahtes roſâſ.

Ahtri mehs apgehrebameeſ un nogahjam uſ ſlinnizu, kur muhſu beedriſ auſſiſ un beſ dſihwibas guleja uſ ſawâm nahweſ ziſam. Swinigs meers bija noguleeſ uſ wina lihſa bahlo ſeju un winſch duſeja tai muhſchigâ meegâ. Mehs tſchetri beedri neſpehjam winu wairſ uſmoſinat, nekahdas gaudas, nekahdas waimanas newareja wina meeru wairſ trauzet.

Tad mehs uſ maſu brihdi atſtahjam ſawu miruſcho draugu un nogahjam uſ darba lauſuma pee ſaweem ſtrahdneekſeem, kureem darbâ bija japeepalihdſ un ſchiſ taſ janoſahrto, eekam warejam gahdat par ſawu miruſcho draugu un to pawadit pehſ kriſtigu lauſchu peenahuma uſ muhſchigu duſu. Drihſ ween apgahdajâm ſahrku un wiſu, kaſ behrem wajadſigſ, jo karſta laiſa deht taſ bija tuhlin otrâ deenâ japaglaba. Tâ pagahja ſchi deena ſawâm ſkumjam un behdam.

Auſa jaunſ rihtſ. Peenahza taſ brihdiſ, kad bija japawada muhſu draugſ un amata-beedriſ uſ pehdejo duſaſ weetu. Râ zitreiſ, tâ ari ſchodeen laiſſ bija toti karſtſ. Ap pulſſtenſ weenpadſmiteem atnahza pareiſtizigo preeſterſ — jo luteru garidſneeka Krafnowodſkâ naw, — kurſch nolaſſija ſwehtu aiſluhgſchanu par miruſchâ dwehſeli un pawadija winu uſ ſmilſchu — ſche jaſaka klinſchu kalneem.

Geſahkâſ ſehrû gahjeenſ. Sahrkſ, beſ jeb kaut kahdeem puſu wijumeem — jo ſatumu ſche nekahdu naw — weenigi ar drehbi pahrwilktſ, tapa iſneſtſ no ſlinnizaſ no tſchetreem ſaldateem, kamehr mehs tſchetri atliſuſchee beedri un draugi

gruhtfirdigi tam fetojam. Uf weeteja fareiwu pulka wirfneeka, fctabkapteina Hemrehta, dſimta Widjemneeka pawehli 24 ſaldati muhs ſagaidija ahrâ pee ſlimnizas wahrteem, atdodami mirejam, kaſ ari ſawâ laiſa bija bijis fareiws, weſakais apaſſchwirfneeks daſchâm balwam, un nehmis da-libu pehdejâ Kreewu-Turku karâ 1878. g. pee Schipkaſ grawas, kâ to wina papiri norahdija, — pehdejo fareiwifko godu, tamdeht ka taſ, lai gan wairs neſtahwedams kara-deeneſtâ, to pehz augſtfirdigâ Kreewu wirfneeka uiſkata ſcheit tahtajôs auſtrumos bija nopelniſis.

Žepures nonehmufchi, ſaldati ſtahweja diwâs rindâs pee ſlimnizas wahrteem, un uf wirfneeka mahjeenu atſkaneja fareiwu muſika, iſweſta no kahteem 8 wihreem. Druhmi atſkaneja ragu ſkanas, bet wehl druhmati bungu duhfſchana.

Paſaſ mums nobeidſâs ſehru ſkanas — ſaldati uf kapſehtu nenahza lihdi — un mehs paſudam aiſ kalnu rindam, jo kapſehtâ atradâs kahteem pahri werſtes no pilſetas. Drihſ ween ſaſneedſâm to weetu, kur kapſ ſtahweja flintis iſzirſis, kahteem trihs pehdaſ dſiti; jo ſmilſchu tur naw, tiſai flintis — un flintis teef paglabati mironi.

Garidſneeks norunaja ſawu aiſluhgſchanu par mireju un ari mehs nowehlejam ſaldu duſu ſawam amata-beedram, kamehr weens no muhſu draugeem runaja ſetoſchus wahrduſ:

„Mihlâis draugs un beedri! Sche tahti no Rigas, no dſimtenes, no mihlâs ſewas un behrneem, no mihleem amatbeedreem un ziteem draugeem un radeem, ſche — tahtajâ Uſijâ, uf fureeni tu braukdams jutees zeſâ ſpirgts un weſaſ, ſche tu kriti nahwei par upuri. Zeelas ſchehlabas pahnem muhſu ſirdis, bet wehl leelaſas behdaſ nomahſ-tawus mihluſ peederigus tahtajâ dſimtenê. Bet Deewa prahts ir neiſdibinajams un pret winu mums naw jakurn. Tadeht mihlâis debefu Tehws apſchehloſees par tawu dwehſeli un buhs tew ſchehligs. Winſch liſs ar paſeetibu pa-neſt taweem mihleem wiſas behdaſ un ſſumjas un ſaweenos juhs tur reiſ augſchâ debefis.

Duſi ſaldi muhſchibai preti, miſkaiſ draugs! Katru nakti lidinaſees ta Runga engeſi uſ tawu kapu un doſ tew ſaldu duſu, kamehr ta Wiſwarenà balſs tewi uſmodinàs paſtardeenà. Ardeewu, draugs! Amen!“ —

Lai gan no muhſu pawadoneem neweens neſaprata latwiſki, tomehr winu ſirdiſ atſina ſcho wahrdu noſihmi, jo kà mums, tàpat gandrihſ wiſeem mirdſeja aſaras ažiſ; wini, lai gan ſweſchineeki, juta, kà man ſchkità, jo dſiki mums lihds. Nometamees wiſi tſchetri zetòs pee kapa, pahrejee darija to paſchu — un noſkaitijàm Tehwreiſu; tad peezehlamees un peenaglojàm pee koka kruſta maſu bleſa iſkahrtni ſchahdu uſraſſu Kreewu walodà:

„Здѣсь покоится столяръ Балтійскаго
вагонно-строительнаго завода „Фениксъ“

Карль Папендикъ.

Скончался 20 Юля 1898 г. въ Красноводскѣ:

Latwiſki ſkan ſchahdi:

„Sche duſs Deewa meerà Baltijas
wagону fabrikas „Feniſſa“ galdneekſ

Karliſ Papendikſ.

Miriſ 20. julijà 1898. g., Krasnowodſkà.“

IV.

Nu bijam ſawu draugu noguldijuſchi ſemes flehpi gan Deewa wahrdeem, bet deemſchehl bej kaut kaħdàm pulkſtena ſkanam, jo kriſtigu baſnizu Krasnowodſkà lihds ſchim wehl naw; bet muhſu auſiſ un ſirdiſ atſkaneja dſimtenes pulkſtemu ſkanas it melankoliſti un ſkan wehl lihds ſcho baltu deenu un ſkanès, aiſgabheju peeminot, lihds tam laiſkam eekſch mums tſchetreem atlikuſcheem beedreem, kamehr, ari mehſ reiſ duſeſim ſemes flehpi, waj nu ſche dſimtenè, waj kaut kur tablà ſweſchumà. —

Teikufchi beidsjamās ardeewas mirejam un wina flints namam, mehš fotojām fehram juhtam atpakal uš mahju. Wišu to eeraugot un eewehrojot, ziš behdigā un weenfahrschā stahwofli ſche stahw aishahjeju kapu kopinas beš kaut lahdaš aplopfchanas, beš kaut lahdeem ſatumeem, beš kaut lahda maſaka kozina waj kruhmīna, — wišs tiš ſarkanaš flinſchu ſmiltis, kuraš aiš ſaules ſarstuma newar pat ſanemt rokāš, — to eeraugot, ſirds man gribeja waj puſchu luhst. Un mums te bija jaatstahj ſawš draugs un lihdszenſis uš muhſchigeem laiſeem. Te nejaufchi man eefchahwās prahtā ſchee wahrdi:

„Lai gan ſchām nejuhtigām meeſam
Raps wiſur ſwehtu meeru ſneegš,
Tad tomehr katram paſaul's weeſam
Ir dſimtenes kapoš ſaldakš meegš.“

Schodeen pawadijām ſawu beedri un tauteeti uš muhſchigu duſaš weetu, neſinadami, ka warbuht ari mums paſcheem riht jakriht nahwei par upuri. —

Saſneedſam behdu pilni ſawu buhdu, kur ſtrahdneeki, daſchu wajadſibu deht, uš mums jau gaidija. Rokahrtojis wiſu, ſawā darbā, padewoš, lai gan negribot, atkal no jauna dſikām fehram. Wari gan mihlāis laſitajš, patš pahrdomat, ka ſche tehwiā ſmilſchu kopinas appuſchko ſchahdeem tahdeem ſatumeem — wiſadām puſem, bet ne tur tahtajōš deenwidōš. Netahdaš pulſſtenu ſkanaš nepawada aishahjeju uš muhſchigu duſu, — un tomehr laimigš taš zilwekš, kaš ſawu zeta gaitu beidsis un aishahjis uš muhſchibu — augſchā aiš ſwaigſnem.

Kluſi un meerigi pawadijām ſawa drauga behru deenu, kaš palikš dſihwā atminā mums uš wiſu muhſchu.

Wakarā nogahjām uš ſawu dſihwofli, kur ari muhſu ſaimneekš, Dadso-Merſo, ar ſawu gihmeni, kā liſaš, ſajuta leelu lihdszetibu, ka nu mums „peekta“ wairš ne-eſot.

Sarunajamees lihds wehlai naktei un nolikàm, rihtu atstaht fcho korteli un apmesiees pee darba laukumä atrodofchä buhdä, jo tad mums wairs nebuhtu tif tahli jastaigä. Tadeht nahkamä rihtä tublin pahrfrawajamees uj jaunu dsihwes weetu, jo telpu mums tur bija deesgan, famehr Dadso-Merjo, kà rahdijäs, deesgan nelabwehligäm azim muhs pawadija, jo protams ihres nauda, 6 rubli mehnesi, bija pagalam. —

Nu mums atkal bija jaeefahf jauna dsihwe, bes weena beedra, kas duseja jemes flehpi. Wifs gahja pa wezam, fatris puhlejamees zif spehdami, lai ispilditu sawu Jenifsa fabrikas uftizeto darbu. Laiks pastahweja ween-mehr jauks — wahrda pilnä finä karfts. Leetus neredsejam ne pilites, lai gan fatru deenu to gaidijäm, un pa wifu manu septinu mehneschu ilgo uftureschanos laifu Turkestänä lectus nebija ne lahfites. Wifa daba bija kà istwihkufi, un fur tad wehl zilwefi! — Uri dseramais uhdens sche nebija nefur dabujams. Tas tifa peewests ar wilzeenu no Schebeles stanzijas, kahdas 500 werstes no Krasnowodskas, leelös, uj platformam (wagoneem), peestipri-natös foku kublös. Ais gara zela un karftas faules uhdens bija zauri un zauri iifilis, gandrihf iswahrijees un pa datai jau fabojajees; bet tomehr weetejee cedsih-wotaji, uhdens wilzeenam peenahfot, ar traukeem rokä tet uj apstahtnes weetu, fur tad uhdens teef isdalits, pahrdots par 5 kap. spainis, ihpafchu mehru. Senak kad wehl nebija dselszela — tä preefsch 8—9 gadeem, dseramo uhdeni pilsetai apgahdaja karawanes.

Rameeteem tapa usfeeti mugurä leeli traufi, un tad wini fotoja pa tuffnesi kahdas 12 deenas, lihds atfneedsa pilsetu un wareja to apgahdat ar uhdeni, kurfch ais gara zela, kahdas 600—700 werstes, gandrihf galigi bija fabo-jajees. Bet daudsfreis bija gadijees, kà to mums Dadso-Merjo isskaidroja, ka schahdas uhdenkarawanes bija tuff-nesi pahrfsteigtas no leeläm smilfchu wehtram un apraftas.

ar zilweeem un winu kameeteem. Tad nu bija nabaga laudim jaiszeefch leelas flahpes, kuras tikai us azumirkli wareja dsefet ar uswahritu juhras uhdeni; bet zaur to daschreis iszehlās leelas flimibas un pagebreja daudj upuru. Bet tagad, paldees Deewam, schis launais apstahllis bija nowehrsts no kroma; jo tagad Nistaspijas kara-dselszetsch peewed notat uhdeni dsihwes ustureschanai.

25. julija nakti plosijās leela wehtra, samaitadama daudj pastrahdatu darbu, noraudama kahdeem septineem gataweem wagoneem juntus un aisnesdama tos Raspijas juhras wilnōs. Daba breefmigi zihnijās, fazeldama beesjus putektu greesutus gaisā, tā ka tee semē nogahdamees, apklabja katru preefschmetu beesu smilſchu kahrtu. Turklahst wehl plosijās tahda krusa, faweenota ar gaisā pazeldamees masakeem afmenu gabaleem, ka ta semē krisdama gribeja pat fadragat muhsu buhdas juntu un eeraut to wifu putoschās juhras wilnōs.

Tā pagahja breefmiga nakts. Ausa jauna deena, un tagad tikai warejam redset wehtras breefmigas sekas. Daschi wagoni bija no fleedem norauti un galigi sabojati, tā ka daschas deenas pagahja, kamehr wifu strahdashanai atkal wareja nokahrtot. Jo stalaschu dehli bija wif, falausti un eesweesti juhra, un puhles bija deesgan leelas, kamehr tos atkal wareja fadabut.

Tahda ir tureenes wagonu pagatawoschana! Zif fweedru naw jaislej, zif puhliu naw jausupurē, bes ka kaut ko panahktu. —

Ari par miruschā nahwi un muhsu behdigo stahwofli darba finā mehs pašinojam Feniksa fabrikas direktoram, us ko tas mums tuhlin fuhthja palihzus, lai mums buhtur daudj mas weeglafi darbā. Zif preezigi un lihgfimi mehs bijam, ceraugot fawus tauteefchus un lihdsdalibneefus no firmās Nigas; jo fweeschumā ceraugot fawas dsimtenes zilweku, ir tikpat, ka is tumfcheem leetus mahkoneem at-

spihdetu sposchs faules stars. Tà ari bija ar mums, kad muhsu beedri no mihlas dsimtenes paradijās muhsu azim un atneta mums daudz labdeenu un fweizinajeenu no peederigeem, draugeem un radeem. Azumirkli peemirfām pahrzeestās behdas un fsumjas. Wihna glahses pil-dijās uš draugu fatifchanos tabtajā Afijā. Ari aishahjeju peeminedami, nodsehrām katrs pa malkai. —

Tà pagahja daschi mehneschi bes kaut kahdeem ahr-fahrtigeem atgadijeeneem. Strahdneeki bija jau freetni eewingrinajuschees fawā darbā un tadeht tas gahja ari ahtrak no rokas. Omuligi mums strahdajot, deena pehz deenas pagahja, kamehr beidsot kahdā deenā pret wafaru peepejschi faflima muhsu jaunpeenahfuschais beedris ar tahdu paschu flimibu, tā miruschais galdneeks. No jauna muhs pahrnehma leelas bailes un ruhpes, ka warbuht ari fchis muhsu jaunais draugs beigs fawu dsihwibu un kritis nahwei par upuri. Tadeht tuhlin aisteidsamees pehz ahrsta, uš kura pawehli flimneeks tapa aishests uš krona=flimnizu un tur pehz eespehjas apkopts. Baldees Deewam — fchoreis nahwes engelam bija ja-attahpjās. Pamasitinam flimneeks atspirga, tā ka pehz kahdām deenam tas wareja atstahf fawu gultu un eefahft atkal parasto darbu, mums ziteem beedreem par jo leelu preeku.

Tà bes apstahfchanas turpinajām fawu darbu deenu no deenas, kas mums ari labi fefinejās. Tikai leelas nahtswehtras muhs pa laikam aishaweja un fabojaja wairaf reisu muhsu darbu, tā ka tas bija otreis japahrstrahdā; bet tomehr azim redjot tas jau gahja uš beigam. Tà tad ar Deewa palihgu domajām darbu pabeigt uš seemas-fwehtkeem, jo fchee sposchee fwehtfi stahweja ihfi preeksch durwim, atlikās tikai wehl kahdas trihs nedelas.

Jeribas pilni raudsijamees nahfamibai preti, ka ar Deewa palihgu pabeigfām fawu gruhf to darbu un drihf warefām fchuhpotees uš Raspijas=juhfas silajeem witneem, dodamees atpakal uš mihfu dsimteni. Preeku juhtas muhs

pahrnehma katru deenu jo wairak, redsedami, ka darbs gahja us beigam un ka drihs warešim atstaht karsto Kraf-
nowodſku un tuwotees dſeſtrateem ſemes ſtrehkeem. —

Tureeneeſcheem, kà to eewehroju, ir gadà tìfai weeni leelaki ſwehtfi, kuruš wini leeliſfi noſwin, ſawàm meefàm peeſchĩrdami wairak wahrigu bruhtſchu, domadami zaur to peeſchĩrt leelu godu, ſlawu un patiſſchanu ſawam deewam — Allah'am. Tad wini eewaino ſewi aſeem eerotiſcheem un dedſinajas karſtajòš ſaules ſtaròš, tà ka wini, newaredami iſzeest leelàs ſahpeš, toti eeſahk waimanat. Chſchana un dſerſchana tad ſpehlè leelako lomu un wiſu gadu teek ſtrahdats un puhlets, lai godam noſwinetu ſchòš augſtoš Muḥamedanu ſwehtkuš. —

Tà peenahja mums gaiditee ſeemas=ſwehtfi. Trihſi no muhſu beedreem dewàs zetà atpaſak uš tehwiju, jo darbs jau gahja uš beigam. Bet mums trihſeem wehl bija japaleek Aſijà un japabeidš atlikuſchais darbs. Gan ſehri bija noſkatitees, kad muhſu beedri no mums ſchĩhràs, braukdami atpaſak uš miḥto dſimteni, un daſchàs ſchehlabas aſaras noriteja par muhſu, atpaſakpalikuſcho waigeem. Mehš ſtahwejam uš Kaſpijas=juhràs kraſta un noſkatija=mees ilgi paſak aišbraukuſcham kugam — Tropikam, tai paſchai brauktawai, kaš muhš pahrweda par minetàs juhràs uhdeneem. Ari tagad ta, peelahdeta ar bagatu wates lahdiu, peldeja lepni pa wiḥneem uš preeſchu un aišweda muhſu drauguš uš Eiropas Kreewiju, no kureenes tee ar futas kumetu wareja nobraukt lihdi paſchai Rìgai un tur nodotees miḥtu peederigu un draugu aplampeeneem, kuri ilgodamees winuš ſagaidija pahrnahkam no taḥlà ſweſchuma.

Ilgi eš wehl noſkatijos plaſchajà juhrà, kamehr beidšot kugis ar maneem draugeem paſuda kà kaḥds melnš punktš aiš taḥlà apwahrſchua. Tad it druḥmi eš ſotoju atpaſak uš buhdu, kur beedri uš manis jau gaidija. Pahrunajam ſcho to par nahkamàm leetam, jo mums peetruḥka

wehl wajadsiğa materiala preeſſch kaſhdeem tſchetrdesmit wagoneem, un tadeht mums trim beedreem bija wehl japaleef ſcheit Aſija ar ſagrauſtām ſirdim un janobeids galigi wiſi darbi. Katris mehs nogahjam uſ ſawu dſihwoſli. Mani diwi beedri peemita pee kaſhda namneeka, kamehr es weens pats dſihwoju netahlu no juhras kraſta.

Beenahza naſts, bet meegs wehl nebuht neſlehdſa manas azis. Wehtras ſchnahſſchana un wiſnu kraſſſchana ſlaneja kà kaſhda ſehru muſika manàs auſis. Man ſchita, it kà ſchai azumirſſi mani aiſgahjeji beedri zihnàs uſ juhras ar nahwes mokam un glahbſchanu nekur neatraſdami, friht traſojofcheem wiſneem par upuri. —

Tà pawadiju wiſu naſti beſ meega. Auſa jauna deena, bet man bija weenmehſ druhmi un behdigi ap ſirdi. Bagahja atkal daſchas deenas, kamehr peenahza materials preeſſch 40 nepabeigteem wagoneem. 23. dezembri, agri no rihta, nogahjam uſ oſtu, fur taſ tika iſlahdets. Pa-nemàm kaſhdus trihs ſtrahdneekus, kuruſ tureeneeſchi ſauz par „ambaleem,” un noneſàm wajadſigo materialu uſ buhdu. Tad pehz kaſhdas ſtundas ſehramees pee darba, kà lai rihtu waretu darbu nobeigt. Strahdneekus drihſ ween ſadabujàm, jo tagad wairs nebija tiſdaudſ japuhlàs, kà toreis, kad atbrauzàm Aſija. —

Otrà deenà pret wafaru darbs bija pabeigts. Iſ-maſſajàm ſtrahdneekseem algu, uſ kà wini pateiſdamees mums ſneedſa roku un teiza ardeewas, kad warbuht atkal kaſhdreis nahſſſchot wagonu ſuhtijums uſ ſchejeenes apgabalu, tad wini ar preeku atkal uſnemſchotees ſcho darbu.

Tà peenahza preezigee ſeemas-ſwehtſi. Bija ſwehtku feſtdeenas wafars, kad no ſaweem beedreem ſchſihros. Wini nogahja uſ ſawu dſihwoſli, bet es wehl ilgi paſtaigajos pa pilſetas wahji apgaiſmotàm eelam; jo ſchejeeneeſchi, deemſchehl, ſin wehl maſ ſcho augſto ſwehtku

nosihmi, lo wifas pafaules fristigee nofwin ar leelato
flihgfmibu.

Tà es nogahju uf fawu dsihwokli un daschus papirus
pahrluhkodams, nogrimu dsihtas domas. Mesin, zit ilgi
biju fehdejis, kad kahds pee durwim peeclauweja, un uf
manu: eefschâ! durwis atwehras un puzmuhscha wihrs
nopeetneem skateeneem un tumfchu bahrsdu eenahza, kuru
es tuhlin pasinu kâ muhsu wagonu waktneeku. Winfch
man pasneedsa masu falozitu papira gabalinu, uf kura
stahweja rakstits: „Atnahz, draugs, pee mums fcho wafaru,
jo gribam uf egliti noet pee A. Wintera.“ Scho islasijis,
es tuhlin pasinu fawa drauga parakstu, kas stahweja apaf-
schâ — J. Brihwul.

Altri es isdsehsu swezi un aisslehdju durwis. Tad
dewamees abi ar waktneeku pee faweem beedreem, kuri
dsihwoja kahdu wersti no juhrmalas, kalnadjôs. Kad nogahju
tur, tad jau mani beedri uf manis gaidija; preezigi, ka
nu esot fawi tauteefchi un beedri wisi kopâ. Tâ nogahjam
pee Wintera kunga uf egliti, jo ari winfch bija no Bal-
tijas gubernam, bet daschadu apstaktu deht nometees uf dsihwi
tahlajôs deenwidôs.

Eglite bija jauki puschkota. Swezites mirdseja it
kofchi salajôs jarôs, masee behrni lehkaja preezigi ap ar
dahwanam puschkotu egliti. Wifs schis flats pamodinaja
eefsch mums Giropeescheem fehri-faldas juhtas. Kristus=
behrnina peedsimfchanas swehttki mums bij fche janofwin
tahlajâ Aljijâ, starp nekristiteem laudim. Bet Deews muhs
bija lihds schim usturejis spirgtus un wesalus un tadeht
padewamees meerigi wina prahtam. Nokas falikufchi
noturejam ihfu aishuhgfchanu par muhsu Kunga Jesus
Kristus peedsimfchanu Betlemê.

Wafaru pee Wintera familijas pawadijam it omuligi,
un pulkstens rahdija jau trescho rihta stundu, kad atwa-
didamees dewamees uf faweem dsihwokteem. Mahjâ pah-
nahkufcham man meegs wehl nebuht nenahza, domajot par

dsimteni un mihleem peederigeem, kas man sirdi loti skum-
dinaja. Tā pagahja druhmīgā nafts un aufa jauna
seemas=fwehtku deena. Laiks bija loti jauks; tadehl nogahju
uļ juhrmalu un tur pawadiju dasčas stundas, noftati-
damees juhčas wiktōs, kā tee isweda fawu weenfahrscho,
dabas nolemto lomu. Tā pagahja pirmā, otrā un trefchā
seemas=fwehtku deena, lai gan garlaizigi, tomehr paldees
Deewam, meerigi. Pa laifam mans nama fainneeks eenahja
pee manis un par scho to farunajamees. Darbs bija
pabeigts un tagad bija jau jadomā greestees atpakaļ uļ
mihlo dsimtene. Wezgada pehdeja deena bija jauka. No-
ftaigaju lihds augstajeem kalnajeem un apbrihnoju dsilās
aiņas, kur zilweks azumirkli war nogahstees muhschīgā bes-
dibenā un tā pasuļt wifas pafaulēs azim. Teefcham no
fchejeenes bija jauks skats uļ wifam pufem. Juhra bija
gluda kā fpoguls, tif schur tur pazehlās duhnu mahloni
no brauzofcheem twaifoneem gaifā. Schur tur wareja
ari eeraudst dasčas fwejneeku laiwinās, kuras fawām
fehgelem kā balti taurini aiflidoja pee tahkā apwahrschņa
projam.

Tā dasčas stundas aistezeja man fche fehdot un
garā preezajotees par jaukajām dabas ainam. Tif tad
peezechlos no klinfchu bluka, kad fposchē faules stari noejot
wehl apspihdeja augstās kalnu galotnes un fchuhpojofchos
juhčas lihmeni. Pamasitinam wafars tuwojās. Lehni
fotoju uļ mahjas pufi. Wakarinas paturejis, pasihstamo
aitas galu un maifi, dewos pee meera un apgulos jo-
drihs. Mahkamā rihta pamodos tifai tad, kad faulite jau
augsti fpihdeja pee debesim, mani apfweizinadama faweem
laipnajeem stareem. — Tā nodsihwoju deenu pehz deenas. —

Peenahja 3. janwars, ta deena, kur mums bija ja-
atitahj Turkestanas prowince un pehz septinu mehneschu
darba laika jagreeschas atpakaļ uļ dsimteni — Rigas pilsetu.
No rihta agri nogahjam pee fawa miruscha drauga kapa-
kopinas un nowehlejam winam faldu dufu garajai muh-

ſchibai preti. Winam bija japaleef ſche, winſch wairs ne-
wareja zetot mums lihds uſ mahjam pee mihlas ſeewas,
mihleem behrneem; winſch bija aiſzelojis labakā paſaulē,
pee labaka Tehwa. Winſch palika ſche gutot uſ muhſchi-
geem laiſeem — leelas domas ſchais ihſajōs wahrōs. — —

Tā tad ap-pulſtens weenpadſmiteem no rihta mums
wajadſeja dotees uſ fugi. Laiks bija ļoti jauks. Samas
leetas ſakrahmeju tſchumedanōs un liſu noneſt uſ fugi,
kurſch jau ſagaibija paſaſcheerus ſalaſamees. Bija deen-
widus ſabeedribas fugis — Kornilow.

Paſaſcheeru bija ļoti daudz, uſ fuga deſa bija ween
kaħdu 400 brauzeju. Mehſ nopirkamees biſetes un ſeh-
damees fugi, jo preeſch puſtundas tas nogahja no kraſta.
Tā tad mehſ diwi beedri dewamees zekā, kamehr muhſu
treſchajam wehl bija japaleef Aſijā, tadehl ka atlifuſchais
materials bija janokaħrtu un japahrōd. Atſkaneja pirmais
ſwilpeens no fuga, tad otrs un treſchais. Rugis eefakha
pamaſam kuſtetees. Muhſu beedris, kas uſ kraſta ſtaħweja,
fuhtija ar mutesautinu mums peħdejās ardeewas pakat un
ar aſaram ažiſ noſtatijās uſ mums aiſbraužoſcheem beedreem

Ilgi wehl bija redſami fuga perſonu pawaditaju ar-
deewas ſweizinajeeni, kamehr beidsot it kà leela migla ap-
klaħja juħrmalu lihds ar winas eedſihwotajeem. Mehſ
wehl ilgi ſtaħwejam uſ fuga deſa un noſtatijamees aug-
ſtajās kaħnu rindās, kuras pamaſam, kà kaħds melns plan-
kums, paſuda ſtatitaju azim pee taħlā apwahrſchņa.

Laiks bija ļoti jauks un juħra meeriga kà ſpoguls.
Tik weenigi kluſo meeru trauzeja fuga maſchinu darbo-
ſchanās. Tā pagahja trihs ſtundas, jo peħz triju ſtundu
laika ſeme preeſch muhſu azim noſjuda. Eſ ar ſawu beedri
wehl ilgi noſtaħweju uſ fuga wirſas, kamehr ſaulite kà
kaħda uguniga bumba nolaidās aiſ ſaħganajeem juħras
wiħneem. Tad ari mehſ nogahjam kaħitē un atſehdamees

pee galda wafarinas eebaudit. Panehmàm kahdas pudeles alus flahpuu dsesefchanai un tà pawadijàm fawu laifu. Bet ap pulksten desmiteem dabuja muhsu fugis zitu wirseenu un wehjsch puhta fugam fahnòs, tà ka tas eefahka stipri schuhpotees.

Es ar fawu beedri isgahju us fuga deki, bet ilgi tur newarejàm palikt, jo witni pret fuga fahneem fisdamees apflazija muhs pasascheerus un fuga wirfu ar uhdeni. Naktis bija loti tumfcha. Wehtra katra minuti peenehmàs. Ruga pasascheeri usmekleja kattris fawu kajiti. Tikai fuga waktis un kaptains fotoja mehreneem fokeem pa fuga wirfu, matroscheem pawehles isdalidams. Ari es ar fawu beedri nogahjàm kajitê, bet meegs mums nenahza. Schnahdami witni gahsàs par fuga deki. — Kas gan ir zilweks pret dabas spehkeem! Ap pulkstens 12 nakti wehtra breefmigi plofijàs un fwaidija muhsu fugi kà kahdu reeksta tšchau-malu, draudedama to fadragat.

Daschi pasascheeri jau zihnijàs ar juhraz flimibu, jo gandrihs katram juhraz brauzejam ta pirmreis peemetas. Tà ari mehs eiropeschi nepalikàm fweiti: pret rihtu fahka man galwa nejauki fahpet.

Ari mans beedris bija loti klufs un druhmi raudsijàs pa logu bangojofchà juhraz. Tà pagahja breefmigà naktis un aufa jauna deena. Lai gan wehtra wairs neplofijàs tik stipri, tomehr juhra wehl arween augsti schuhpojàs un witni pa reisam pahrkflahja wisu fuga wirfu. Atnahza fuga ahrts un apfstatija pasascheerus, us mums teikdams, gan tas drihs pahreeschot, ta esot tikai weegla juhraz flimiba. —

Deena bija loti jauka. Saulite ar faweem selta stareem krahsoja it laistofchi juhraz witnus, kuri faili attehlojàs fstatitaju azim. Tà pagahja wifas deenas loti meerigi. Treschà deenà ap wafaru bija pee apwahrschna nomanama melna strihpa, kura leezinaja, ka jeme tuwumà. Wifì pasascheeri bijàm loti preezigi, kad atkal tiksim us

femi, tur wareſim ee-elſpot ſwaigo Kaukaſijas gaiſu. Pehz tſchetru ſtundu braukſšanas mehs laimigi ſaſneedsām Raſpijas juhras kraſtu un muhſu kugis eebrauza Petrowſkas oſtā. Bija nakts, tadehlt ſawas mantas nowedām uſ dſeļs-zeta ſtanziju un paſchi nogahjām uſ tuwejo weefnizu. Tur wakarinas eecturejuſchi, dewamees pee meera. Uſ juhras iſwahrguſcheem ſalds meegs muhs tuhlin pahrnehma un neatmodamees pirms, kamehr ſpoſchā ſaulite ar ſaweem ſelta ſtareem apſpihdeja ledus apklahtās Kaukaſijas kalnaju wirſotnes. Tad uſzehlamees un nogahjām uſ turgus laukumu, tur eepirkamees zeta wajadſibas. Ap puſdeenu greeſamees atpaſat uſ weefnizu, jo mums pirms ſaules noeſšanas bija jadodās zetā. Dauds laiſa mums nebija; tadehlt apſlellejām puſdeenu un paehduſchi, dewamees uſ wofſalu, tur uſ Kaukaſiju ejofchais wilzeens jau ſtahweja ſaſahrtots.

Tagad nopirkamees bitetes lihds paſchai Rīgai un nolikufchi mantas bagaſchā, ſehdamees wagonā, kad atſkaneja pirmais, otrs un treſchais ſwans. Wagoni eefahka kuſtetees un ſutas kumekſch elſdams un puſjdams ſkrehja pa Kaukaſijas augſtajām kalnu rindam, kamehr apſtahjās pee Beſlanas ſtanzijas. Ari tur mehs iſkaphām un eenehmām tehjas uhdeni; jo pehz maſa brihſcha brauzām tahlat pa Kaukaſiju un ſaſneedsām beidsot laimigi Doras lepnos kraſtus. Tur nodomajām palikt par nakti. Nakts bija tumſcha, leetus gaſja kā ar ſpaineem, kad wilzeens apſtahjās Roſtowas ſtanzijas preekſchā. Mehs iſkaphām no wagona un dewamees uſ pilſetu, kura atradās zeturtdal werſtes no ſtanzijas. Pa eelam pluhda uhdens ſtraumem, tahds leetus tur toreis bija, kahdu Aſija pa wiſu darba laiſu nemaſ nebijām redſejufchi, pat ne lahſites.

Drihs ween atradām weefnizu ar diwām gultam, tur tuhlin dewamees pee meera; jo pehz wairak deenu braukšanas atduſa bij toti deriga. Nakſtamā rihtā eegahdajām ehdamo un dewamees uſ ſtanziju, tur pehz puſſtundas

bija jafehščās wagonā. Tā bef kaut kahdeem kawekteem brauzām weenmehr tuwat dšintenei. Zelojām gar Ņšowas juhrmalu lihds Taganrogai. Tur mums nebija japahrfehščās, bet ar to pašču wilzeenu dewamees uš Ģarkowu. Laiks pagahja mums omuligi un drihs, jo nu wairs nebija tiš druhmi ap ſirdi, tā toreis, kad atstahjām ſirmo Rigu.

Ģarkowu ſafneegufchi, mums nebija ilgi jagaida, jo drihs warejam dotees zaur Rurfku uš Drelī. Tagad mums jau bija paſihſtamais Rīgas-Drlas dšelfszetſch apaſch kahjam. Tuhlin pahrfehdamees zītā wilzeenā un brauzām tahtaf. Arweenu wairaf dšintenes kalni un lejas muhs apſweizinaja un pehz pahra deenam jau pamanijam Daugawas mahmutas noſlehpumainos kraſtus, kuri, lai gan ſneega un ledus apklati, tomehr eepreezinaja muhſu ſirdis.

Bija ſwehtdeenas rihts 11. janwari, kad leetus druſku lidinaja un kad muhſu wilzeens dobji ſwilpdams eebrauja ſirmajā Rīgā. Behz maš minutem wagoni apstahjās lepnās woſſales preeſchā. Tagad nu bijam atkal ſawā dšintene. Zif preeku tagad ſirds ſajuta, naw wahrdeem apraſtams! Iſkaphām no wagona, tad ſneedſu beedram roku uš atkal-redſeſchanos un panehmis ormani, brauzu uš ſawu wezo Rīgas dšihwokli.

Draugi, kuri man aiſbrauzot ſneedſa preti ſawas roſas, tagad mani apſweiza no jauna un mani ſpirgtu un weſalu eeraugot, newareja beigt mani apbalwot laimes wehlejumeem. Tagad atſkaneja no draugu mutem: „Swetš, draugs, ſirmajā Rīgā!“ Un wairaf urah ſauzeenu bef miteſchanas pluhda iſ ſapulzejuſchos jauneſchu kruhtim. Ihpafchi ſawu laudawinu apſweizinajot, man par no wehtram un zēla gruhtibam pahrzeesteem waigeem noriteja daſcha preeku afara. Tā pagahja pirmā deena toti lihgfmi un omuligi. Otrā deenā dewamees uš fabrikas kantori direktoram paſinot muhſu atbrauſchanu. Gegahjām fabrikas kantori, newis wairs ar tahdu ſirdi, tā toreis, kad

ſchlihramees no ſchàm telpam. Direktors, buhdams loti laipnis, mums eenahkot uſmeta uſ mums pahrbauošchus ſkateenus un iſtaujaja wiſu, kà mehs pabeiguſchi ſawu darbu. Pehz kahda brihſcha winſch muhs atlaida, teifdams, lai rihtu atnahkot pehz ſawas deesgan gruhti pelnitas algas. —

Otrà deenà ap pulkſtens 11 atkal nogahjam uſ ſab-riku un ſanehmàm tur ſawu naudu. Omuligi patehrſejàm ar ſaweem amata beedreem, kureem, newarejam beigt noſtahſtit par ſawu dſihwi Riht-Aſijà. Tà pagahja daſchas deenas, ſamehr ſatikos ar ſaweem draugeem un paſinàm. Tad ſehdos atkal ſuta kumeli un brauzu uſ W. pilſetu pee ſaweem wezakeem.

Rahds preeks un lihgsniba bija ſirmajam tehnam un mahtei, ſawu dehlu atkal eeraugot ſpirgtu un weſalu!

Preeka aſaras noriteja par wezà wihra iſdehdejuſcheem waigeem. Kofas ſaliziſ, winſch, pateizàs wiſwarenam paſaules Waldneekam, ka tas bija uſturejis wiha dehlu ſpirgtu un weſalu.

Tagad nodomaju kahdu laiſu palikt ſawà dſimtenes pilſetà, eekam liſtens buhs nowehlejis man uſſahkt jaunu dſihwi. — Ari jums, Ģenikſa fabrikas darboneem, nowehlu daudſ laimes, ja jums liſtens buhs kahdreis lehmis dotees tahkà Aſijà, ihpaſchi jums, amata beedreem.

Buhtu gan wairak jums attehlojis ſawus peedſihwojumus, bet deemschehl ſpoſchà gudribas-ſaulite naw eepihdejuſi wiſai dſiki manà dwehſelē; jo eſmu tikai weenfahrfch krahſotajs. — — —

43

1. ✓

Est.
A-12954
22182

Drufats Skraftina grahmatu drufatawâ, Balkâ.